

ningstillæget. Den ærede Minister har fremhævet, at han ansaae det for rigtigere at bevilge det forlangte Tillæg „saalænge Conjunctionerne vareder“, men derimod ikke for et vist Tidsrum. Denne Udtalelse af Ministeren faaer først sin rigtige Betydning, naar man sammenstiller den med en anden af den ærede Minister i Aften fremført Utring. Han har nemlig sagt, at disse Conjunctioner rimeligviis vilde blive ved for bestandigt. Naar vi altsaa bevilge det „saalænge Conjunctionerne vareder“, saa vil det sige det Samme som at bevilge det for bestandigt; men det troer jeg dog virkelig ikke, at Thinget vil gaae ind paa, i det Mindste ikke efter de Dplysninger, som hidtil have været os meddeelte.

Naar den ærede Rigsdagsmand for Aarhus (Singerslev) har ytret, at han vilde ønske, at dette Bespisningstillæg blev noget højere, saa veed jeg ikke, om den ærede Taler har lagt Mærke til, at dette Tillæg i Virkeligheden er dobbelt saa stort som det der er opført paa Finantstloven, fordi det ikke alene er bevilget for den første Halvdeel af det kommende Finantsaar, men ogsaa for de 5 sidste Maaneder af indværende Aar.

Krigsministeren: De 2 ærede sidste Talere have omtrent berørt det samme Thema og omtrent udviklet de samme Anskuelse. Jeg troer altsaa i mit Svar at kunne imødegaae dem Begge paa engang. De ansee det Begge nødvendigt, at der skeer Indskrænkninger i Statens Udgifter, og have troet, at en saadan Indskrænkning bedst kunde skee ved at permittere en Deel af den tjenstgjørende Styrke, som de ansee for at være undværlig. Den ene af de ærede Talere meente, at man ved at reducere Udgifterne med 200,000 Rbd. vilde kunde tilveibringe en klaffelig Besparelse; disse 200,000 Rbd. repræsenterer Udgiften for 1400 Mand; det er netop disse 1400 Mand, som omtrent udgjør Forskellen mellem den Styrke, som er paa Benene nu, og den, som var det i den dybeste Fred; men jeg vil gjentagende spørge enhver Sagkyndig, om der ikke er stor Forskiel mellem Tilstanden nu og dengang, og om der gives noget andet Middel til mere at sikke Kongens Autoritet i Hertugdømmerne, end en vis væbnet Magt, der kan støtte Om-

bedsmændene og opretholde dem i deres Myn- dighed. Den sidste ærede Taler erkjender, at det er Regjeringens Berettigelse at bedømme Situationen i Landet. Derimod kræver han den samme Berettigelse for Rigsdagen til at bedømme Landets Evne til at præstere Udgif- terne; det skal jeg ikke i mindste Maade mod- sige, men jeg gjentager, hvad jeg tidligere har sagt; at enhver Stat maa ville sin egen Op- retholdelse og egen Selvstændighed; hvad dertil udkræves er altid muligt.

Sjæberning: Det er et meget omfattende Gebet, vi nu skulle komme ind paa, og jeg skal ikke forfølge det videre, end ved den Bemærk- ning, at dersom der forbruges større Midler til at opretholde en Stats Selvstændighed og Tilværelse, end de Midler, denne Stat kan yde, saa er en saadan Stat en Umulighed. Den Vel, vi ere i Gang med at betræde, fører hen til Bevist for Statens Umulighed, fordi der kræves til dens Bestaaen og Opretholdelse større Midler, end den i Tidens Længde kan yde. Det er netop denne Feil, der begaaes; det er en feil Anskuelse, som frister til at ville opretholde Staten under andre Betingelser, end den, hvorunder den kan bestaae; en Stat kan ikke bestaae som en Politikestat, som en Stat, hvor bestandig Stofken og Magten skal være bagved Ketten og Retfærdigheden; som en saadan kan en Stat som Danmark ikke bestaae, og som en saadan haabe vi den ikke behøver at bestaae. Men jeg skal ikke for- følge denne Sag videre, jeg skal meget villig indrømme, at der er Overgangsstadier, hvor Magten maae støtte Ketten; men jeg er ligesaa overbevist om, at disse Overgangs- stadier ikke kunne blive perpetuerede, thi saa bliver der tilbage en falsk Rettsanskuelse og kun en Tvangsrret.

Den ærede Minister har stadig benyttet Aarene 1837, 38 og 39 til Sammenlignings- punkt, for at bevise, at den nærværende Styrke kun er 1400 Mand stærkere end den, som var tilstede i den dybeste Fredstid, og som ansaaes nødvendig i den dybeste Fredstid, og han har spurgt, om vi ikke under nærværende Om- stændigheder behøve 1400 Mand mere. Men den ærede Minister tager feil; den Styrke, som dengang var tilstede, eksisterede kun som en